

§ 4.

Dagen regnes med Hensyn til den i § 3 omhandlede Betaling til 24 Timer, regnet fra Kl. 12 Middag; mindre Dele af en Dag regnes for en hel Dag, naar de udgøre mindst 6 Timer.

§ 5.

Fra den Tid, da denne Lov træder i Kraft, skulle de Rejser, som omhandles i Forordningen ang. Fribefordringsvæsenet af 26de Juni 1844 § 4 Nr. 3 Litra a—c, i § 4 Nr. 6, for saa vidt de deri omhandlede Rejser ske i Strafferetsplejens Tjeneste, i § 4 Nr. 7, Litra d og e samt f, for saa vidt sidstnævnte Litra omhandler Rejser, der foretages i Strafferetsplejens Tjeneste, samt i § 4 Nr. 11 og 12, ophøre at være Amtrejser, og kan Befordring til Rejser i Strafferetsplejens Tjeneste ikke fordres afgiven in natura, men bliver at tilvejebringe ved lejede Befordringer paa Statskassens Regning, for saa vidt ikke Overenskomst er sluttet med de paagældende Embedsmænd om selv at sørge for deres Befordring. Dog kunne paa Landet Kørsler og Budsendelser ved ridende Bud, som Retternes og Politiets Virksomhed udkræver, eller som nødvendiggøres ved Anholdtes eller Arrestanters Transport, for saa vidt behørig Befordring eller Budsendelse ikke i betimelig Tid kan faas for en passende Betaling, fordres afgivne in natura efter Reglerne for Sognerejser, dog mod saadan Betaling af Statskassen, som Amtmanden skønner at være passende.

§ 6.

For Københavns Stadsrets Omraade ordnes de Forhold, som omhandles i §§ 1—5, ved særlig Lov.

§ 7.

Formændene for Landsretter, Underdommere og Politimestre ere berettigede til passende Forskud af Statskassen til Afholdelse af de i Strafferetsplejen forefaldende Udgifter, der skulle afholdes af Statskassen. Retterne ere med Hensyn til Regnskabsaflæggelse for de Beløb, som gennem samme udbetales til Strafferetsplejens Formaal, underkastede de Forskrifter, som nærmere fastsættes ved Anordning.

§ 8.

De Udgifter, der omhandles i denne Lovs § 1, og de Udgifter, som medgaa til Straffangers Ophold i og Hjemsendelse fra Statens Strafanstalter, samt til Eksekution af dødsdømte, kunne ikke fordres godtgjorte af Domfældte eller hans Bo. Det samme gælder Udgifterne til Befordring for de i Strafferetsplejens Tjeneste virkende Embedsmænd, for saa vidt deres Ret til fri Befordring er afløst ved Overenskomster om et fast Vederlag; jfr. derhos Lov om Strafferetsplejen § 395, 2det til 4de Stykke.

§ 9.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft samtidig med Loven om Strafferetsplejen, dog saaledes, at de til Varetægtsfangers og Straffangers Underholdning og Forplejning medgaaende Udgifter, for saa vidt angaar de Straffesager, der efter det nævnte Tidspunkt i Medfør af Lov om Strafferetsplejen fremdeles behandles efter de tidligere gældende Regler, ogsaa afholdes paa den hidtil brugelige Maade.